

Ἀπολυτίκια Πέμπτης εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Ἦχος γ'

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος ἡ Γα

Ἦχος γ' ἡ Γα
Ἀπόστολοι ἅγιοι πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχηταις ψυχαῖς ἡμῶν

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ἦχος δ'

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος Δ'

Κα νο να πιστεως και ει κο να πρα ο
τητος εγ κρα τει ας Δι δασκαλον α νε
δει ξε σε τη ποι μνη σου η των πραγ μα
των α λη θει α δι α του το εκ τη σω
τη τα πει νω σει τα υ ψη λα τη πτω χει
α τα πλου σι α Πα τερ Ι ε ρα ρ χα Νι κο
λα ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω
θη ναι τας ψυ χας η μω ν

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος. Ἦχος δ'.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρός, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε
Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη διὸ
ἀπαύστως σε, ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἦχος Δι

τον Λο γον του Πα τρος Χρι στον τον Θε

ον η μων εκ σου σαρκω θεν τα ε γνω μεν

Θε ο το ο κε Παρ θε νε μο νη α γνη μο

νη ευ λο ο γη με νη δι ο α πα αυ

στως Σε α νυ μνουν τες με γα λυ νο με

ε εν

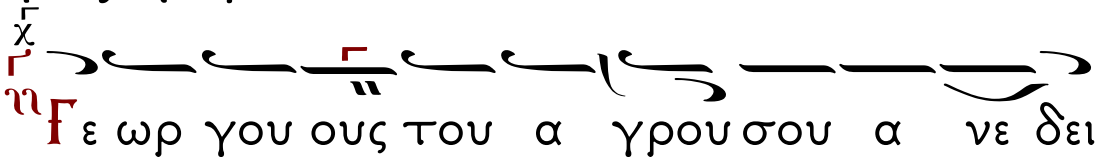
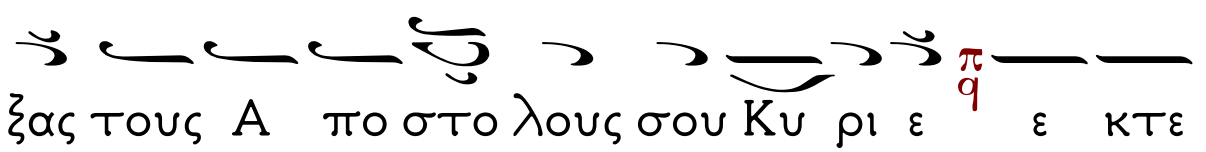
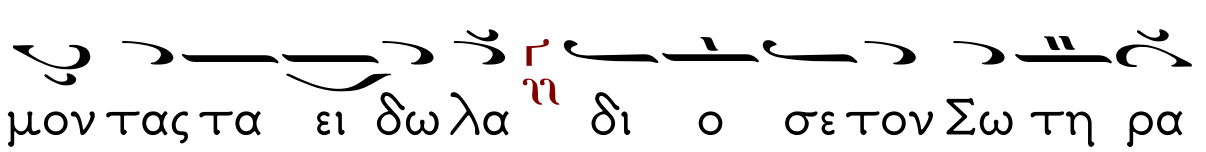
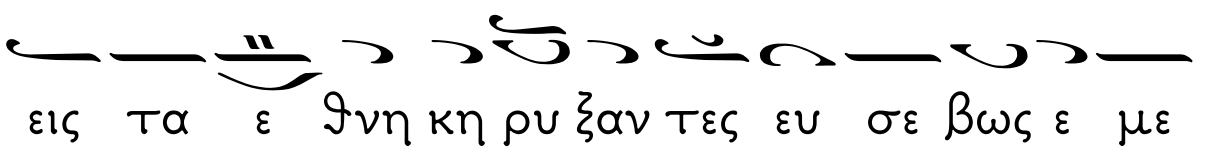
Πέμπτη πρωΐ.

Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἀποστολικά

Ἦχος Βαρύς ᾠή

Γεωργοὺς τοῦ ἀγροῦ σου ἀνέδειξας, τοὺς Ἀποστόλους σου Κύριε, ἐκτεμόντας τὰ εἰδωλα διό σε τὸν Σωτῆρα, εἰς τὰ ἔθνη κηρύξαντες, εὐσεβῶς ἐμεγάλυναν.

ε ω ρ γ ο υ ο υ ς τ ο υ α γ ρ ο υ σ ο υ α ν ε δ ε ι

ξ α ς τ ο υ ς Α π ο σ τ ο λ ο υ ς σ ο υ Κυ ρ ι ε ε κ τ ε

μ ο ν τ α ς τ α ε ι δ ω λ α δι ο σ ε τ ο ν Σ ω τ η ρ α

ε ι ς τ α ε θ ν η κ η ρ υ ξ α ν τ ε ς ε υ σ ε β ω ς ε μ ε

γ α α λ υ υ ν α ν

Στιχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Μαθηταὶ τοῦ Κυρίου πανεύφημοι, οἱ τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, ὥς πυρσοὶ καταυγάσαντες, ἐν

σκότει με παθῶν καὶ πταισμάτων ὑπάρχοντα,
φωτισθῆναι πρεσβεύσατε.

^Γη ^π9 Μα θη ται του Κυ ρι ι ου πα νευ φη μοι
οι την υ φη λι ον πα α σαν ως πυρ σοι κα
του γα σα αν τες ^Δ εν σκο τει με πα θων και πται
σμα α των υ παρ χον τα φω τι σθη ναι πρε σβε
ευ σα α τε ^Γη

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἄχραντε, τῶν
προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα
διό σε Θεοτόκον, ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

^Γη ^π9 **Ο** καρ πο ος της κοι λι ας σου Α
χραν τε των Προ φη των υ παρ χει και του νο ο
μου το πλη ρω μα ^Γη δι ο σε Θε ο το κον εν

επι γνωω σει δο ξα ζοντες ευ σε βως με

γα λυ υ νο ο μεν

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν
ἑτέρα Καθίσματα Ἀποστολικά
Ἦχος βαρύς

Φωστῆρες ὑμεῖς ὄντες τοῦ κόσμου,
Ἀπόστολοι Κυρίου, ἀπαστράπτετε αἰὲ τὸν
λόγον τοῖς πιστοῖς, ἀπελαύνοντες σφοδρῶς, τῆς
πλάνης τὴν ἀχλύν· διόπερ καὶ φωτίζετε τὰ ἔθνη
τῷ βαπτίσματι, ὡς κήρυκες τῆς Τριάδος ὄντες
ἀεισέβαστοι.

Φω στη ρες υ μεις ο οντες του κο

σμου **Α** πο στο λοι Κυ ρι ου α πα στρα

πτε τε α ει τον λο γον τοις πι στοις **α** πε

λαυ νον τες σφο δρωσ της πλα νης την α χλυν

δι ο περ και φω τι ζε τε τα ε θνη τω

βαπτισματι^π ως κη η ρυ κες της Τρι α
δος οντες α ει σε ε βα α στοι^η

Στιχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,
ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ
στερέωμα.

Προφηται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι
ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὠμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς
ἐπιστεύσαμεν, ὅτι σὺ εἶ Χριστέ, ὁ Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

^ηΠρο φη ται προ ε κη ρυ ζαν Α πο
στο λοι ε δι δα ζαν Μαρ τυ ρες ω μο λο γη
σαν και η μεις ε πι στευ σα μεν^η ο τι συ
ει Χρι στε ο Υι ος του Θε ου ο λυ τρω της
του κο ο ου^η

Δόξα...

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οὐρανὸν ἐπὶ γῆς σε ἐκήρυξαν, καινοφανῇ
Παρθένε, οἱ αὐτόπται τῆς χάριτος, Θεὸν τὸν
ἐπουράνιον ἐν γαστρί σου χωρήσασαν,
οὐρανοῦντα τὸ πρόσλημμα.

Ἦ
Ου ρα νον ε πι γης σε ε κη ρυ υ
ξαν Ἀ και νο φα νη Παρ θε ε νε οι αυ το
πται της χα ρι τος Ἦ Θε ον τον ε που ρα νι ον
εν γαστρι σου χω ρη σα σαν ου ρα νου ουν τα
το προ οσ λημ μα Ἦ

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν
Καθίσματα ἕτερα. Ἦχος βαρὺς

Τὴν τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς, δόξαν οὐκ
ἠγαπήσατε ἔνδοξοι, Θεὸν τὸν ἐπουράνιον, τοῖς
ἀνθρώποις κηρύξαντες, τούτῳ πάντας ἠγάγετε.

Ἦ
Τ ην της γης ε πι της γης δο ο ξαν ουκ
η γα πη η σα τε εν δο ξοι Ἦ Θε ον τον ε που

 ρα νι ι ον τοις αν θρω ω ποις κη ρυ ζαν τες ^π₉ του

 τω πααν τας η γα α γε ε τε ^γ_η

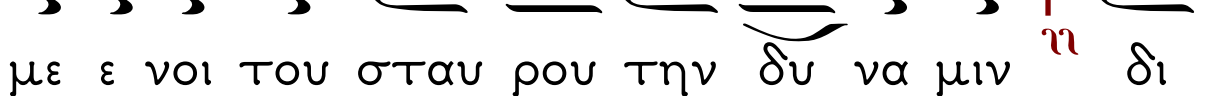
Μαρτυρικόν

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήσχυναν, καθοπλισάμενοι τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἀνυμνοῦντές σε, κραυγάζουσι τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, δοξολογοῦντές σε, Χριστέ. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

^γ_η **Ο**ι Μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε τον εχ

 θρον ε τρο πω σαν το ^Δ_η και την πλα νην των ει

 δω ω λω ων κα τη σχυ ναν ²_η κα θο πλι σα

 με ε νοι του σταυ ρου την δυ να μιν ^γ_η δι

ο και συν Αγ γε λοις α νυ μνουν τες σε
 κραυ γα ζου σι τον ε πι νι κι ον υ μνον
 ζο λο γουν τες σε Χρι στε αυ των ταις ι κε
 σι αις δω ρησαι η μιν το με γα ε ε λε ε
 ος

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ καρπὸς τῆς γαστροῦ σου Θεόνυμφε, τοῖς
 ἀνθρώποις ἐδείχθη, σωτηρίας πρόξενος διό σε
 Θεοτόκον, γνώμη καὶ γλώσση δοξάζοντες, οἱ
 πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ο καρπο ος της γαστρος σου Θε ο νυμ
 φε τοις αν θρω ποις ε δει χθη σω τη ρι ας
 προ ξε νος δι ο σε Θε ο το κον γνω μη και
 γλω ση δο ξα ζον τες οι πι στοι με γα λυ

υ νο ο μεν ^γη

Εἴτα ἀναγνίσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων

Ὡδὴ α΄.

Ἦχος βαρύς

Ὁ Εἰρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἥ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραήλ σοι, ὥδην ἐπινίκιον. (Δίς)

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεύσεσι πρὸς τὸ θεῖον, θεοειδεῖς γεγονότες, Θεοὺς συνετρίψατε, ἀθέων καὶ πρὸς ἔνθεον, πάντας ἡγείρατε πόθον, τοὺς πεπιστευκότας, Θεῷ πανσεβάσμιοι.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄλας ὡς πεφυκότες, πάσης τῆς γῆς θεηγόροι, Κυρίου Ἀπόστολοι, τὴν σηπεδόνα στήσατε, πᾶσαν τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ μεμωραμένην, δεινῶς θεραπεύσατε

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάντων ἡνίκα μέλλῃ, ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐλεύσει, σὺν ὑμῖν καθέζεσθαι, Κριτῆς ὁ δικαιοτάτος, θεῖοι Ἀπόστολοι τότε, πάσης καταδίκης, ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθε. **Θεοτοκίον**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀχραντε Θεοτόκε, σὺν ἁσωμάτοις Ἀγγέλοις, Προφήταις καὶ Μάρτυσι, καὶ Ἀποστόλοις πρέσβευε, ὅπως ἄφεσιν πταισμάτων, λάβωμεν Παρθέने, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἐτερος κανὼν τοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου

Ὡδὴ α΄ . Ἦχος βαρὺς

Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ,

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεδοξασμένην ἐπὶ γῆς, μετελθὼν
πολιτείαν, τοὺς σὲ δοξάζοντας, μετόχους
Νικόλαε, τῆς ἐκεῖ δόξης ποίησον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν τῷ πελάγει τοῦ φθαρτοῦ, διαπλέοντες
βίου, πειρασμῶν κύμασι, Παμμάκαρ
κυκλούμεθα, ἐξ ὧν ἡμᾶς διάσωσον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χεῖρά μοι ὄρεξον αἰεί, βοηθείας καὶ πάντων,
Πάτερ Νικόλαε, ἐχθρῶν ὀρωμένων τε, καὶ
ἀοράτων λύτρωσαι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ τοὺς ἀϋλούς λειτουργούς, Θεοτόκε
ποιήσας, ἐκ σοῦ γεγέννηται, δι' ἔλεον ἄφατον,
ἀνθρώποις καθορώμενος.

Ὁ κανὼν τοῦ Προφήτου
Ἰσοὺν α΄ . Ἦχος πλ. α΄ Ἰππον καὶ ἀναβάτην...

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναοὺμ τὸ θεῖον λῆμμα, τῆς διανοίας σου, τῆς ἐνθέως ληφθείσης, ὑπὸ Θεοῦ θεόληπτε, καὶ τούτου τῇ χάριτι, λαμπομένης βλέποντες, μακαρίζομέν σε Πανάριστε.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνωθεν ἐνηχοῦσα, Προφῆτά σου τῇ ψυχῇ, ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις, προφητικὴν ἐνέργειαν, ἀξίως ἐνέπνευσε, καὶ θεόπνουν γλῶσσάν σοι, κατεσκεύασεν ἀξιάγαστε.

Δόξα...

Ὁργανον ἀνεδείχθης, ἀνακρουόμενον, τῷ τοῦ Πνεύματος πλήκτρῳ, τὸν ζηλωτὴν Θεὸν ἀνυμνῶν, καὶ πᾶσι φθεγγόμενον, τῆς ἐνθέου κρίσεως, το ἀδέκαστον Παναοίδιμε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ὑπερευλογημένη, Παρθένε πάναγνε, τοὺς σὲ πίστει καὶ πόθῳ, οἷα Θεοῦ Μητέρα σεπτὴν, ὕμνοῦντας διάσωσον, τῶν κινδύνων λύουσα, τὴν ἀτίθασον ἀγριότητα.

Κανὼν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων

ᾠδὴ γ' . Ἦχος βαρύς

Ὁ Εἰρμός

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον. (Δίς)

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βέλη Χριστοῦ τοῦ δυνατοῦ, ἡκονημένα δειχθέντες, τῶν βελῶν με τῶν τοῦ πονηροῦ, σοφοὶ Μαθηταὶ τοῦ Λόγου ῥύσασθαι δέομαι, καὶ πληγωθεῖσαν χαλεπῶς, τῆς ἁμαρτίας ῥομφαία, τὴν ἐμὴν καρδίαν θεραπεύσατε.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς οὐρανοὶ δόξαν Θεοῦ, καθὰ φησὶν ὁ Προφήτης, διηγείσθε θεῖοι Μαθηταί, τρανοῦντες αὐτοῦ τὴν θεῖαν σάρκωσιν, καὶ τὰ παθήματα σαφῶς, δι' ὧν παθῶν καὶ θανάτου, πάντες καὶ φθορᾶς ἀπελυτρώθημεν.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπατηθέντα με δεινῶς, καὶ τῆς στολῆς
γυμνωθέντα, τῆς ἐνθέου θεῖοι Μαθηταί, στολαῖς
με φωτὸς φαιδρῦναι σπεύσατε, οἱ τοῦ ἐχθροῦ
τὰς μηχανάς, ἀπογυμνώσαντες πίστει, καὶ
τοῦτον αἰσχύνην ἐπενδύσαντες.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ τὰς Δυνάμεις οὐρανῶν, καθυποστήσας
τῷ λόγῳ, ὁ Προφῆταις χάριν παρασχών, καὶ τοῖς
Μαθηταῖς, καὶ πᾶσι Μάρτυσι, τούτων
πρεσβείαις ὁ Θεός, καὶ τῆς ἀχράντου Μητρος
σου, σῶσον πάντας, οἷκτειρον ὥς εὖσπλαγχνος.

Κανὼν τοῦ τοῦ ἀγίου Νικολάου

Ἦχος βαρύς

Στερέωμά μου γενοῦ

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης, προσφέρων ἱκεσίας,
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ θλίψεων μυρίων,
περίσωζε ἡμᾶς, ἅγιε Νικόλαε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεδεμένους ἀφύκτω, φρουρᾷ ὥς
ἐλυτρώσω, τὰ δεσμὰ διαρρήξας, εὐχαῖς σου τῶν
κακῶν μου, κατάλλαξον Θεῷ, ἅγιε Νικόλαε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, προστάτην σε
καλοῦμεν, τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, προσάγαγε Κυρίῳ,
φρουρῶν ἡμᾶς ἀεί, ἅγιε Νικόλαε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ λαβὶς ἡ τὸν θεῖον, ἄνθρακα δεξαμένη, ἐν
τοῖς θείοις σου σπλάγχνοις, μηδόλως δὲ
φλεχθεῖσα, κατάφλεξον ἡμῶν, Πάναγνε τὰ
πταίσματα.

Ὁ κανὼν τοῦ Προφήτου

Ὡδὴ γ'

Ἦχος πλ. α' .

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενὸς

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεθέξει θεοποιουῦ τε καὶ θείου Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ἐγένου φωτοειδέστατος· ὅθεν καὶ τὰ πόρρω φανερῶς, πᾶσι προκαταγγέλλειν, ἐκ θειοτέρας ἐπιπνεύσεως, σὺ προεχειρίσθης θεόπνευστε. (Δίς)

Δόξα...

Τὸ κρίμα τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐκδικήσεως, προεώρας Μάκαρ θεοπτικώτατα, τῶν καταφρονούντων δυσσεβῶς, θείας μακροθυμίας, καὶ ἀνοχῆς τε καὶ χρηστότητος, ἐξ ἀθεραπεύτου κακότητος.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Ὁ πάλαι ἐξ οὐδενὸς ποιήσας τὰ σύμπαντα, ἐκ τῆς σῆς ἁγίας γαστρὸς προέρχεται, ἄνθρωπος γενόμενος Ἀγνή, ὑπὸ φιланθρωπίας, διαφερόντως ὁ Φιλάνθρωπος, ἵνα τοὺς ἀνθρώπους λυτρώσῃται.

Ὡδὴ γ', τοῦ Μηναίου

Ἦχος πλ. α'

Ὁ Εἰρμός .

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρήσας ἀσχέτως βρίθουσας, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε.

Ἦχος λη Πα —————

Ὁ πηξας επ ου δε νος την γη ην τη προ
σταξει σου και με τε ω ρισας α σχε τως βρι
θουσας ε πι την α σα λευ τον Χρι στε πε
τραν των εν το λων σου την εκ κλη σι αν
σου στερε ω σον μονε α γα θε ε και φι λαν
θρωω πε ε ε ε

Κάθισμα Ἦχος πλ. α΄

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Λμιγῇ χαρακτήρων τῶν κάτω ἔνδοξε, σὺ τὸν νοῦν κεκτημένος, τοῦ θείου Πνεύματος, καθαρώτατον Ναοῦμ δοχεῖον γέγονας, τὰς ἐλλάμψεις τὰς αὐτοῦ, εἰσδεχόμενος λαμπρῶς, καὶ πᾶσι διαπορθμεύων· διό σε ἐκδυσωποῦμεν, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Τὸ ἐξάισιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κυήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται Ἀγνή ἀειπάρθενε, καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠδὴ στ΄, τοῦ Μηναίου

Ἦχος πλ. α΄. Ὁ Εἰρμός

Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὖσπλαγχνος.

ᾠδὴ 5' Ὁ Εἰρμός

Ἦχος λη Πα

 Μαι νο με νην κλυ δω νι ψυ χο φθο ο

^M ρω ^K Δεσποτα ^κ Χριστε ^q των παθων την θα ^M λασ ^K ^M
σαν κα ^K τευ να σον και εκ ^K φθορας α ^M να γα γε ε
με ^K ως ^K ευ ^K σπ ^K λα ^K γ ^K χ ^K νο ο ^K ο ^K ος ^κ ^q

Κοντάκιον

Πέμπτη, τῶν Ἀποστόλων

Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου, Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Καί τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ἦχος γ'

Ἡ Παρθένος σήμερον

Εν τοῖς Μύροις, ἅγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γάρ, ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἁθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιάσθης ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ναούμ.

Στίχοι

Ναούμ, τὸν Ἐλκεσαῖον ἐκπεπνευκότα,

Ἐλκει πόθος με σμυρνίσαι σμύρνη λόγου.

Πρώτη ἐκ βιότιο Δεκεμβρίου ὤχετο Ναούμ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος.

Στίχοι

Θνήσκει ὁ πᾶσαν ἀρετὴν φερωνύμως,
Πάτερ φιλήσας, τὸν γε μὴν οἶκτον πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀνανίου τοῦ Πέρσου.

Στίχοι

Ἀνανίας σάρξ, πρὸς δὲ σαρκὸς αἰκίας,
Αἴσθησιν ὥς σάρξ οὐδὲ μικρὰν λαμβάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ νέου.

Ὁ Ἅγιος Ὁνήσιμος, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἐφέσου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

**Ὡδὴ ἡ', τοῦ Προφήτου
Ἑλίας πλ. α' . Ὁ Εἰρμὸς**

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Κοὶ τῷ Παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελλον. Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰχθὺς τοῦ Παναγίου

The musical notation consists of a single melodic line with various note values and rests. It begins with a red 'A' symbol followed by a sharp sign. The notes are mostly minims and crotchets, with some longer note values indicated by horizontal lines. The text 'Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ' is written below the staff.

 νουμεν τον Κυ ριον

χ^{κ}
 χ^q

Κοι τω παν του ργω εν τη κα μι νω παι

 δεσ πα γκο σμι ον πλε ζαν τες χο ρει αν ε ψαλ

λον παν τα τα ερ γα τον Κυ ρι ον υ μνει τε

καὶ ὑπερυψουοῦται εἰς πάντας τοὺς αἰ

ω ω ω ω ω να α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός...

Ἰχθὺς τοῦ Πατρὸς

Στίχος α' $\overset{\text{K}}{\chi}$
 $\overset{\text{K}}{\chi}$ Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα
μου ε πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι μου

^χ_ῥ ^{γ'}_η και
 +

φειμ^{χ̣ḡ} την α δι α φθo ρως Θε ον Λο γον τε κου
σαν^{χ̣ḡ} την ον τως Θε ο το κον Σε ε με γα λυ

νο ο μεν $\overset{x}{\underset{\ddot{q}}{\curvearrowright}}$

$\Sigma\pi\chi\omicron\varsigma \beta'$ $\overset{\text{K}}{\chi} \rightarrow \underset{\ddot{\eta}}{\chi}$ $\overline{\text{O}}$ τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ^x_{q̇} ι δου γαρ

α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα α

σαι αι γε νε αι

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και

εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα

φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον Σε ε με γα λυ

νο ο μεν

Σπ'χος γ' Ο τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο Δυ να τος και α γι ον το

ο νο μα αυ του και το ε λε ος αυ

του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με

ενοις αυ τον

την Τι μι ω τεραν των Χερουβειμ και

εν δο ζο τεραν α συγκρι τως των Σε ρα

φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον Σε ε με γα λυ

νο ο μεν

Σπ'χος δ' **Ε**ποι η σε κρατος εν βρα χι

ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη

φανους δι α νοι α καρ δι ας αυ των

την Τι μι ω τεραν των Χερουβειμ και

εν δο ζο τεραν α συγκρι τως των Σε ρα

Ὡδὴ θ', τοῦ Προφήτου

Ἦχος πλ. α'

Ὁ Εἰρμὸς

Ἦχος λη — — — — — Κε

Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ,
καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεὸν τε καὶ
ἄνθρωπον, Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν
μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν».

Ἡ σα ι α χο ρευ ε η Παρ
θε ε νος ε σχεν εν γαστρι και ε τε
κεν Υι ον τον Εμμανου ηλ Θε ο ον τε και
ανθρωπον ανα το λη η ο νομα αυ του
ον με γαα λυνον τες την Παρ θε νον μα
κα ρι ι ζο ο μεν

Ἦχος λ̣η̣ — Κε ξ̣

^{ξ̣}
^{λ̣}
^{η̣} Ἄ ξι ον ε στινως α λη θως ^{ν'} ^{η̣} μα κα ρι
 ι ζει ει ν σε την Θε ο το ο κον ^{ξ̣} ^{η̣} την α ει μα
 κα ρι στον και πα να μω μη τον ^{ν'} ^{η̣} και μη
 τε ρα του Θε ου η μων ^{ξ̣} ^{η̣} την τι μι ω
 τε ραν των Χε ρου βιμ ^{ν'} ^{η̣} και εν δο ζο τε ραν
 α συ γ κρι ι τως των Σε ρα φιμ ^{ξ̣} ^{η̣} την α δι
 α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν ³ ^{ξ̣} ^{η̣} την ον
 τως Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο με ε ε ε
 εν

^{ξ̣}
^{η̣}

Ἐξαποστειλάρια

Τῇ Πέμπτῃ:

Ἦχος β'. Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε

Εἰς πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, δραμόντες ἐκηρύξατε, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκ Παρθένου, ἀγίαν σάρκωσιν ὄντως, ἐκ πλάνης ἐπιστρέφοντες, τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες, καὶ πάντας ἐκδιδάσκοντες, Τριάδα σέβειν ἀγίαν, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Ὅμοιον

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον εὐφημοῦμεν· πολλοὺς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας, καὶ Βασιλεῖ ὀπτάνεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἄδικον ψῆφον.

Θεοτόκion Ὅμοιον

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ἡυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Α Ι Ν Ο Ι

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιášθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιášονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Κοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν.

Ἀποστολικά

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ

Ἀποστολικά.

Ἦχος βαρύς

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ἐργάται τοῦ
 Σωτῆρος □ Σταυρὸν γὰρ ὥσπερ ἄροτρον, ἐν τοῖς
 ὠμοῖς φέροντες, κεχερσωμένην τὴν γῆν, τῆς τῶν
 εἰδώλων πλάνης ἐκκαθάραντες, πίστει τὸν
 λόγον σπεύραντες, ἀξίως τιμᾶσθε, ἅγιοι τοῦ
 Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Ἄ πο ο στο λοι του Χρι στου ερ γα ται
 του Σω τη η ρος Σταυ ρον γαρ ω σπερ α
 ρο τρο ν εν τοις ω μοις φε ρον τε ς κε χερ σω
 με ε νην την γην της των ει δω λων πλα νης
 εκ κα θα ραν τε ς και πι στε ως τον λο γον σπει
 ραν τε ς α ξι ως τι μα σθε α γι ι οι του Χρι
 στου Α πο ο στο λοι

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ εὐφρανθήμεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Απόστολοι ἔνδοξοι, στῦλοι τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς ἀληθείας κήρυκες, λαμπάδες ὑπάρχοντες φαιναί, ὑμεῖς τῷ πυρὶ τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν τὴν πλάνην ἐφλέξατε, ἀνθρώπων τὸ γένος ἐφωτίσατε, καὶ νῦν ἰκετεύσατε δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦ πο ο στο λοι εν δο ξοι στυ λοι
των Εκ κλη σι ων Ἦ της α λη θει ας Κη ρυ
κες λαμ πα δες υ πα αρ χον τες φα ει ναι Ἦ υ
μεις τω πυ ρι του Πνευ μα τος πᾶ σαν την
πλα α νην ε φλε ξα τε αν θρω πων το γε νος

ε ε φω τι σα τε δι ο ι κε τευ σα τε
δε ο με θα τω σω τη ρι και Θε ω η η μων
ει ρη νε ευσαι τον κο σμον και σωσαι τας
ψυ χα ας η η μων

Μαρτυρικόν, Ἦχος βαρύς

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ἐν πνέοντες, πρὸς ἔν βλέποντες, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, μίαν ὁδὸν ζωῆς εὐράμενοι, τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον, ζηλοτυποῦντες ἀλλήλων τὴν τελευτήν, ὡ τοῦ θαύματος! ὥσπερ θησαυρούς, τὰς βασάνους προαρπάζοντες, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· Ὅτι κἂν μὴ νῦν ἀποθάνωμεν, τεθνηξόμεθα πάντως, καὶ τῇ γενέσει τὰ ὀφειλόμενα λειτουργήσομεν, ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, τὸ κοινὸν ἴδιον ἡγησώμεθα, θανάτῳ ζωὴν ὠνησάμενοι. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

εν πνεοντες προς εν βλεποντες οι
 αθλοφοροι μαρτυρες μιι αν οδον
 ζωης ευραμενοι τον υπερ Χριστου ουθα
 να τον ζηλοτυπουντες αλληλων την τε
 λευτην ω του θαυμαατος ωσπερ θησαι
 ρου ους τας βασανους προαρπαζοντες
 προς αλληλους ελεγον οτι καν μη
 νυν αποθανωμεν τε θνηξοομεθα
 παντως και τη γε νεσει τα οφειλο
 μενα λειτουργησομεν ποιησωμεν την
 αναγκην φιλοτιμιι αντοκοινον

ι δι ον η γη σω με θα θα να τω ζω
 η ην ω νη σα με νοι ταις πρε σβει αις αυ
 των ο Θε ος ε λε η σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἦχος βαρύς
 Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας

Γέγονα καταγώγιον οἶμοι, τῶν ἡδονῶν ὁ
 πανάθλιος! Γέλως οὖν ὀρῶμαι, αἰεὶ τοῖς ἐχθροῖς
 μου ὅθεν σοι προσπίπτω ἁγία Παρθένε, ἴδε
 μου τὴν θλίψιν, καὶ βοήθειάν μοι ὄρεξον, καὶ
 δακρύοις κάθαρρον, καὶ ῥῦσαί με δέομαι, καὶ
 καταισχυνθείησαν, οἱ χαίροντες Ἀγνή τῇ
 ἀπωλείᾳ μου.

Γε γο να κα τα γω γι ον οι μι των
 η δο νων ο πα να θλι ος γε λω σουν ο ρω
 ω μαι α ει ει τοις εχ θροις μου ο θεν σοι

προ σπι ι πτω α γι ι α Παρ θε ε νε ^Γη
ι δε μου την θλι ψιν και βο η θει αν μοι
ο ρε ζον ^π και δα κρυ οις κα θα ρον και ρυ
σαι με δε ο μαι ^Γη και κα ται σχυν θει η η σαν +
οι χαι ρον τες Α γνη τη α πω λει α μου ου
ου ου ^Γη

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκια Πέμπτης

Ἦχος γ'

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος ἡ Γα

Ἦχος γ' ἡ
Ἀπόστολοι ἅγιοι πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχηταις ψυχαῖς ἡμῶν

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ἦχος δ'

Κανόνα πίστεως καί εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος Δ'

Κα νο να πιστεως και ει κο ναπρα ο
τητος εγ κρα τει ας Δι δασκαλον α νε
δει ξε σε τη ποι μνη σου η τωνπραγ μα
των α λη θει α δι α του το εκ τη σω
τη τα πει νω σει τα υ ψη λα τη πτω χει
α τα πλου σι α Πα τερ Ι ε ρα ρ χα Νι κο
λα ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω
θη ναι τας ψυ χας ημων

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις, τῶν ποιημάτων
ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως, μὴ εὐποροῦντες
Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος Δι

χ^Β
Δ

0

τι παντων υ παρχεις των ποι η

μα των υ περ τε ε ρα α νυμνειν σε α

ξι ως ουκ ευ πορουντες Θε ο το ο κε

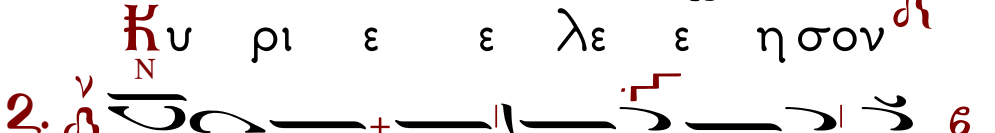
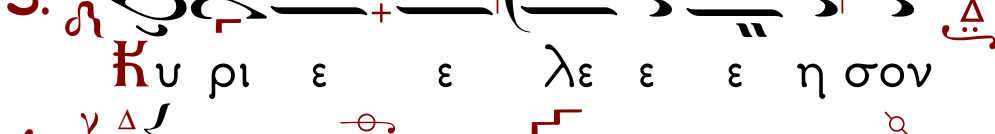
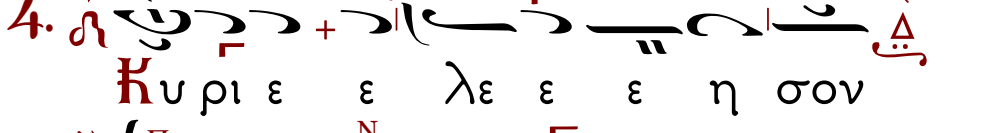
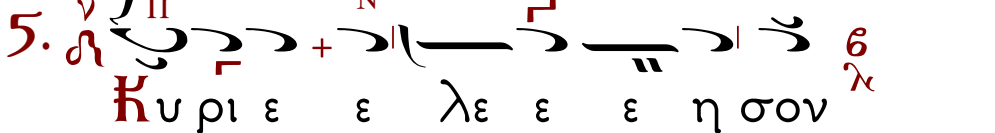
δω ρε αν αι του μεν σε ε λε η σον η μα

α ας

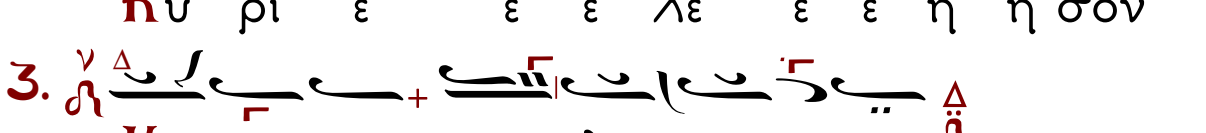
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' α' Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^Δ_Α ^Μ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^Γ_Α

5. ^Ν_Α ^Π
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π₉

6. ^Ν_Α ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν_Α

7. ^Γ_Α ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ_Α

8. ^{Δ-Θ}_Α ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ_Α

9. ^Δ_Α ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ_Α

10. ^Ν_Α ^Π ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π₉

11. ^Ν_Α ^Δ ^Ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν_Α

12. ^Ν_Α ^ν
 Γοι Κυ ρι ε ^ν_Α

Ἀντίφωνο Α΄

Ἦχος Δ΄

μη-ην

Σπχ. α΄ γα-θον το ε-ζο-μο-λο

γει-σθαι-τω Κυ-ρι-ω και ψαλ-λειν-τω ο

νο-μα-τι σου Υ-ψιστε

Ταις πρεσβειαις της Θεο-τοκου Σω

τερ σωσον η-μας

Σπχ. β΄ Του α-ναγ-γε-λιν-τω πρω-ι

το ε-λε-ος σου και την α-λη-θει-αν

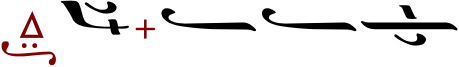
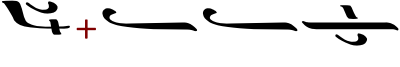
σου κα-τα-νυκτα

Ταις πρεσβειαις της Θεο-τοκου Σω

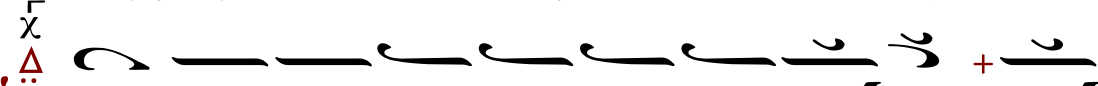
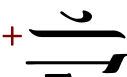
τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι ευ φρα νας με Κυ ρι ε

+   +
εν τοις ποι η μα σι σου και εν τοις ερ

 +
γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σομαι

^χ   +
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

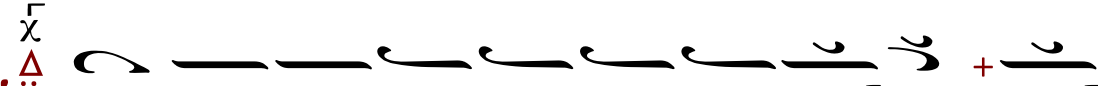
τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Σπχ. δ' ^χ **Ο** τι ευ θυς Κυ ρι ος ο Θε

ος η μων και ουκ ε στιν α δι κι α

εν αυ τω

^χ   +
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον.

Γαῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

το οκου Σωτηρ σωσον η μα α ας

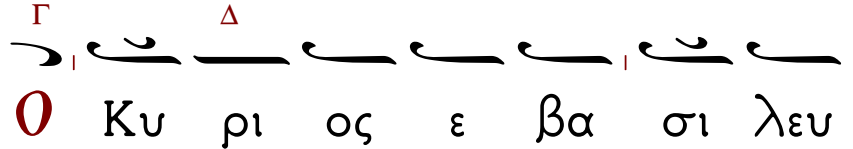
Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος Δ'

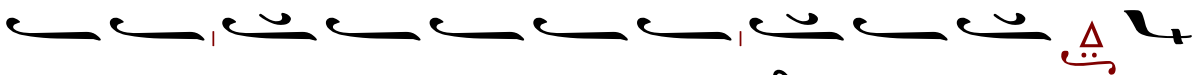

Ἄμνην

Σπχ. α'

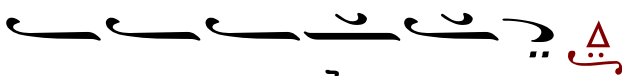
Ο Κυριος ε βασιλευ

σεν ευπρεπειαν ε νεδυσατο ε

νεδυσατο Κυριος δυναμιν και

περιεζωσατο

Πρεσβείαις των αγιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Σπχ. β' Γ Δ

Και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

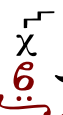
ται

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. γ'

Θ αυ μα στοι οι με τε ω ρι

σμοι της θα λασ σης θ αυ μα στος εν υ ψη

λοις ο Κυ ρι ος

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ'

Τ α μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα η με ρων

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
μας Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σ ε
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δ'

Σπχ. α' Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι ημων

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι οισ θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
α λ λη λου ι α

Σπχ. β' Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευs με γας ε πι πα σαν την

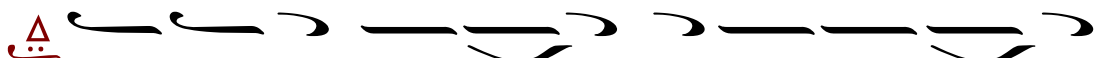
γην

Εω σον η μα αs Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

 Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
 μεν Χρι στω ω σον η μα ας Υι ε Θε ου
 ο εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας
 Σοι αλ λη λου ι α

Ἀπολυτίκια Πέμπτης

Ἦχος γ'

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι
 Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς
 ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος ἡ Γα

 Ἀ πο ο στο λοι Α γι οι πρε σβευ
 σα τε τω ε λε η μο νι Θε ω ι να
 πται σμα των α φε σιν πα ρα σχη ταις ψυ
 χαι αις η η μων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ἦχος δ'

Κανόνα πίστεως καί εἰκόνα πραότητος,
ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ
σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο
ἐκθήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ
πλούσια, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε· πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ' Δι

Κα νο να πιστεως και ει κο να πρα ο
τητος εγ κρατει ας Δι δασκαλον α νε
δει ξε σε τη ποιμνη σου η των πραγμα
των αληθεια δι α του το εκ τη σω
τη τα πεινωσει τα υ ψη λα τη πτω χει
ατα πλουσι α Πατερ Ι ε ραρχα Νι κο
λα ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω

^B ^{6.}

Θη ναι τας ψυχας ημων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον

Πέμπτη, τῶν Ἀποστόλων

Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας,
τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου, Κύριε,
προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου
καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ
τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν,
ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ἦχος Δι

Τους α σφαιλεις και θε ο φθογγους Κη η
ρυ κας την κο ρυ φην των Μα θη των σου Κυ ρι
ε προ σε λαβου εις α πο ο λαι σιν των α
γα θων σου και α να παυ σιν τους πο νους
γα ρ ε κει νων και τον θα α να τον ε δε ζω
υ περ πα σαν ο λο καρ πω σιν ο μο νος
γι νω σκων τα ε γκα ρ δι α α α

Καί τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ἦχος γ' Ἡ Παρθένος σήμερον

Ἐν τοῖς Μύροις, ἅγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γάρ, ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιάσθης ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΕΜΠΤΗ Γ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β' Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα **2:13-17; 3:1-5**

Αδελφοί, ἡμεῖς ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἴλετο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπαρχὴν εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος καὶ πίστει ἀληθείας, εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν, ὁ ἀγαπήσας ὑμᾶς καὶ δοὺς παράκλησιν αἰωνίαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι, παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας καὶ στηρίξαι ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ ἀγαθῷ. Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχῃ καὶ δοξάζεται καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἵνα

ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις. Πιστὸς δέ ἐστιν ὁ Κύριος, ὃς στηρίζει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Πεποίθαμεν δὲ ἐν κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἃ παραγγέλλομεν ὑμῖν καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε. Ὁ δὲ Κύριος κατευθύνει ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα **Ἦχος α'**

Εξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

Κοινωνικόν

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἰχθὺς τοῦ Πατρὸς

$$\chi^{\Pi}_{\pi} \text{K}_{\nu} \text{ }_{\rho 1} \text{ }_{\varepsilon} + \text{ }_{\varepsilon} \frac{\text{ }_{\lambda \varepsilon}^{\text{N}}}{\text{ }_{\eta \sigma \sigma \nu}^{\Pi}} \pi$$

Κυριε εελεησον

π
 $\mathbb{K} \cup \rho \iota \varepsilon + \varepsilon \frac{\pi}{\varepsilon} \lambda \varepsilon \eta \sigma \nu \pi$

π $\mu\eta\eta\eta\eta\nu$ x_0^q

Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

 ΕΤΕΡΟΝ.

π α $\mu\eta\nu$

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ὥς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λ̣η̣ Πα Ἐναρμόνιος

Π
π̣
Α
Εἰ εἰς Α γι ος εἰ εἰς Κυ υ

ρι ι ι ος Ι η σους Χρι στος εἰς δο ξαν

Θε ου Πα τρος α μην π̣
Α

Ἦχος ἥτος

 Α α α α

 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς

 Α α α α

 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος

 Ι η σους

 Χρι ι στος εἰς δο ο ο ζαν

 Θε ου Πα τρος

 Α α μην

^ⲓΗχος λη Πα^ⲑ π^ⲗ α α νες Α α α φες Συγ
χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος Τα Πα
ρα α πτωω μα α τα Η μων Τα
Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου
ου σι ι ι α τα εν γνωω ω σει και τα
εν α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν
νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
ρα τα κα τανουν και δι α ανοιοιαν τα
παν τα η μιν συγχω ω ω ρησον ως
α γα θο ος και αι αι φι λα α α α
αν θρωω ω ω πο ο ο ος

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα

Π
χ̣ π̣ q̣ Χ ρ ι σ τ ε ε τ ο φ ω ς τ ο α λ η θ ι ν ο ν χ̣ q̣ το

φ ω τ ι ζ ο ν κ α ι α γ ι α α α α α α α ζ ο

ον παν τα α αν θρω πον ερ χο ο ο με

νον ει εις το ον κο ο ο ο ο ο ο ο ο

π̣ q̣ σ μ ο ν π̣ q̣ ση μ ει ω θ η η τ ω ω ε ε φ ' η η

μα ας χ̣ q̣ το φ ω ω ς τ ο υ ο υ π ρ ο ο σ ω ω ω

Π
που ου ου ου σου χ̣ q̣ ι να εν αυ τω ο ψω

ω με ε θ α φ ω ς τ ο ο α π ρ ο ο ο ο

ο σ ι ι ι τον και κα τε ευ θυ υ υ

υ νο ο ν Δ τα δι α β η η μα τα α

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ^κ εν το ο ο λω ω ω ων σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^π και πα αν τω ων
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Τῇ Πέμπτῃ (τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων)

Ἦχος λ̣α̣ Νη

Εἰς πα α α ασα αν τη ην γη η η η η
η η η η ην ε ε ξη η η λ θ εν ο φ θ ο
ο ο ο ο γ γ ος α α αυ του και εις τα
πε ρα α α τα της οι οι οι κου ου με ε ε
νης τα ρη η μα α α τα α α αυ του
Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Ἰωάννου Μαυρομάτη Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ' αἰ Νη

Ν
υε εις πα α α α σα αν τη ην γη
Δ
η η η η η η η η η ν ε ζη η η
Ν Γ
η η η η η η η η η η η ε ζη η
Δ
ηλ θε ε ε ε ε λε ε ε ε εν ο φθ ο ο
Ν
ο ο ο ο ο ο γ γο ο ο ο ο ο ο ος α
α α α α α α α α ο φθ ο ο ο ο
Ν
ο ο γ γο ο ο ο ος α α α α α α α α αυ
Δ Ν
τω ω ω ω ω ω ω ω ν και εις τα
Γ Δ
πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α εις
Δ
τα πε ε ρα τα α α λα α α α α τη

^B
 ης οι κου με ε ε ε ε ε ε ε ε νη ης
^Π ^B
^Δ ⁶ ^λ
 τα ρη η η η η η η μα α α α α
^N ^N
 α α α α α α α α α α α α α α
^Π ^N
 α α α α α τα ρη η μα τα α α α α
^Δ ^N
 α α α α α α α α αυ τω ω ω μω ω ω
^γ
 ω ων Αλ λη λου ου ι ι ι α α
^γ
 α α α α α α α

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰ
λαβομεν Πνεύμα ἐπουράνιον εὐρομεν
πιστὶν ἀληθὴν ἀδιαίρετον Τρι
αδὰ προσκυνουοῦντες αὐτὴ γάρ
ἡ ἡμᾶς ἐσωσεν ἐ ἐ ἐ ἐ ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ἦχος Δι
Ἀμην ἀμην ἀμην εἰς α
φεςιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν
αἰωνοῦ

Πληρωθῇ τὸ στομάχη μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

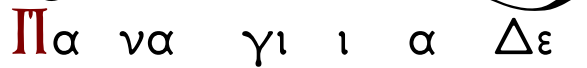
Ἦχος Δι

Ἀ α μην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)

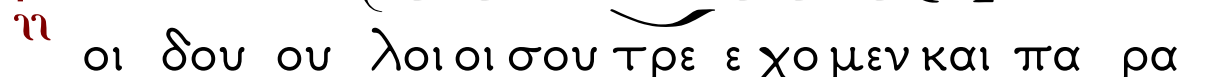
Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

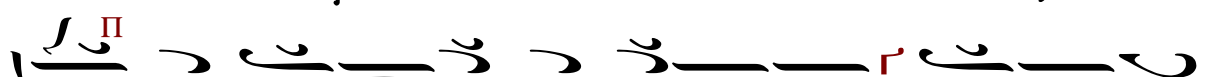
Τόν Εὐλογοῦντα...

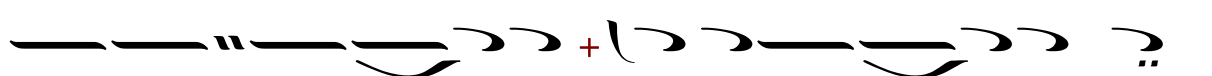
Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἦχος Βαρύς Ζω
 υε Πα να γι ι α Δε

 ε σ ποι να υ πο την σκε ε ε π η ν σου παν τες

 οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα

 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ζι οι

 προ φ θ α σον και λυ τρω σε η μας α πο πα

 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θ α α να τον τον

 ε ζ α α φ νι κο ο ο ν και αι πα νο ο λε θ ρον

 οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι παν τα ο σα

 αν θ ε ε ε λει εις και βου ου λε σαι Δε ε σ ποι

 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι

 α των πισ των Κε χα ρι τω με ε ν η η ε

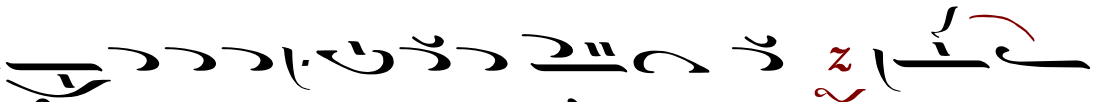
01-12-2022 ΟΡΘΡΟΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

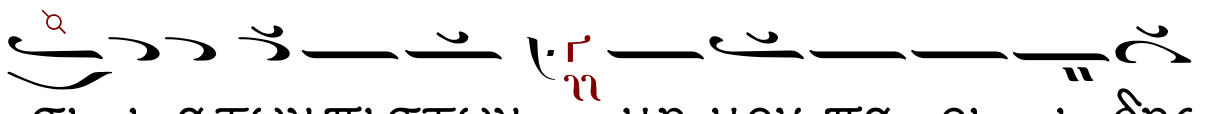
Π
πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε
Ζ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Π
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς ∞ Ζω

Λε Μή η κα τα α πι στε ευ της με αν
θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν
του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

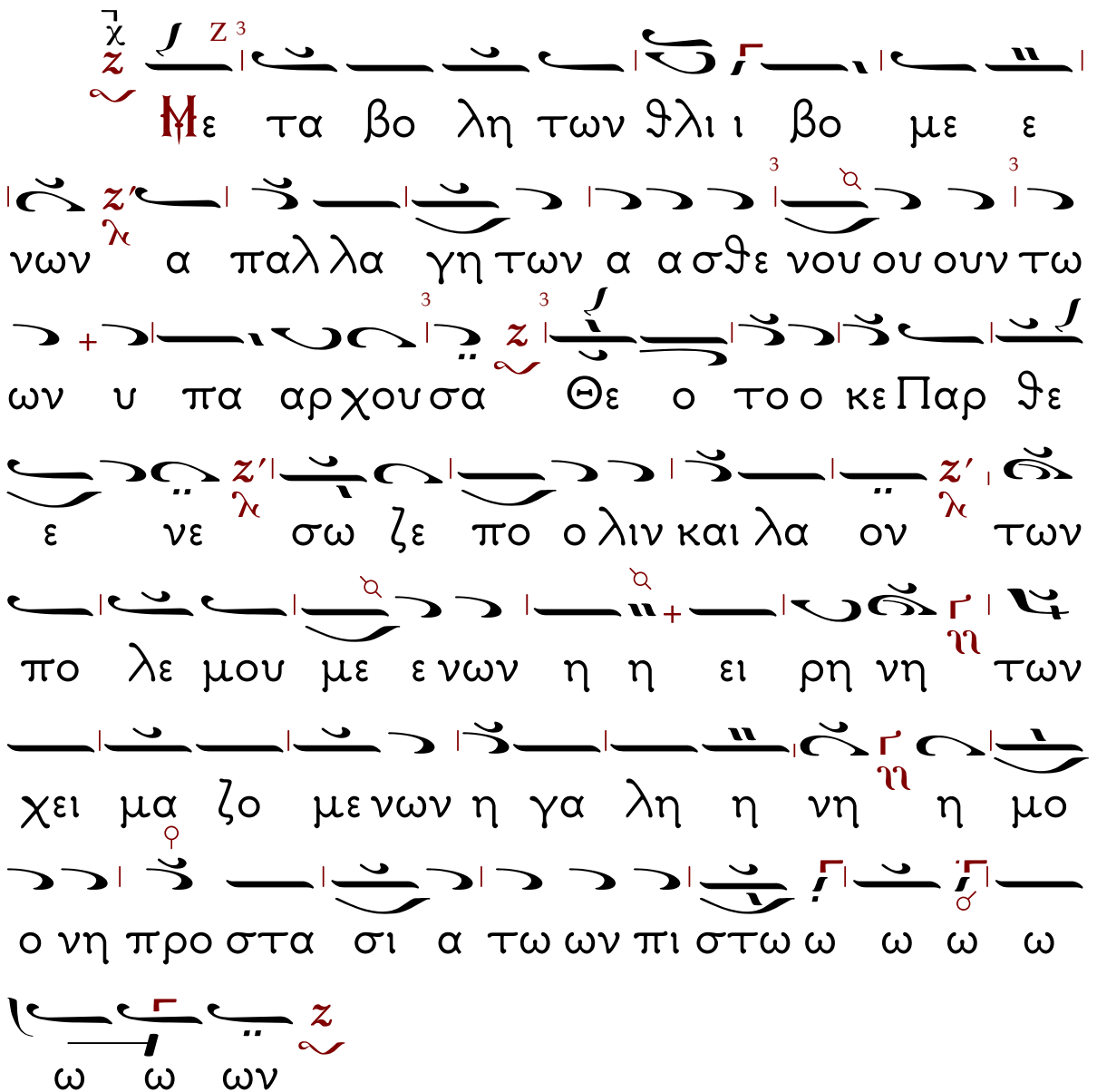
—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης
+
την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ξω Ζω

 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε
 νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
 ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε
 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των
 χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο
 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω
 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.